
ביטול עסקה בשל אי התאמה – וחשיבות הבאת הראיות

בתי המשפט

תק 001292/08

בית משפט לתביעות קטנות רחובות

תאריך: 21/12/2008

כבוד השופט גדעון ברק

בעניין: ג'רפי יורם

התובע

נ ג ד

אופטיקה הלפרין

הנתבעת

פסק דין

1. א. התובע רכש ביום 21.5.07 מהנתבעת משקפיים מסוג מולטיפוקל, נגד שמש ונגד סנוור. תמורת המשקפיים שילם התובע לנתבעת את הסך של 2,800 ₪. התובע טוען, שאת הבדיקה לצורך התאמת משקפיים שנערכה אצל הנתבעת, ביצעה עובדת אשר אינה אופטומטריסטית מוסמכת. עוד טוען התובע, שלאחר לפחות כארבעים פעמים! שהגיע להתאימם אצל הנתבעת, הוחלט על ידי הנתבעת שהמשקפיים אינם תקינים ולכן יש להחליפם ובמשך תקופה ארוכה הוא נשאר ללא משקפיים. כעבור כחמשה חודשים, קיבל את המשקפיים החדשים וגם הם לא היו מותאימים מבחינה פיזית ואופטית עבורו. התובע ניגש, מיוזמתו, לבדיקה אצל רופא עיניים בקופת חולים "רמז" על מנת לקבל חוות דעת על מצבו והרופא המליץ על משקפיים בהתאמה אישית ולכן הפנה את התובע לאופטומטריסט. בעקבות כך, פנה התובע לשני אופטומטריסטים מוסמכים ב"אופטיקה מאיר" וב"אופטיקה גבי" וקביעתם הייתה חד משמעית שהמשקפיים אינם מתאימים לו ושהעדשה השמאלית מלוטשת הפוך. לאור המלצת שני האופטומטריסטים פנה התובע אל מר ניב קפלן, שהוא אופטיקאי מוסמך של הנתבעת, אך כל ניסיונותיו של התובע ליצור עמו קשר עלו בתוהו. לאור טענותיו הנ"ל של התובע, הגיש הוא תביעה זו בה ביקש לחייב הנתבעת לשלם לו את הסכום של 5,000 ₪, הכולל בחובו: החזר תשלום ששילם עבור המשקפיים בסך 2,800 ₪ וכן סכום של 2,200 ₪ פיצוי על סבל ועוגמת נפש.

ב. הנתבעת הגישה כתב הגנה בו מאשרת היא את פנייתו של התובע לרכישת זוג

משקפיים מסוג מולטיפוקל. הנתבעת הבהירה לתובע, שמדובר במשקפיים מסוג כזה אשר נדרשת להם תקופת הסתגלות במהלכה צפויה ראייתו של התובע שלא להיות תקינה והוא צפוי לחוש בסחרחורת.

כמו כן הובהר לו, שמדובר במשקפיים ללא ציפוי כנגד סנוור מהשמש. משכך, מכחישה הנתבעת את טענות התובע על כי הזמין עדשות עם ציפוי כנגד סנוור.

לאחר מתן הסברים אלה, ביקש התובע לרכוש המשקפיים הנ"ל. הנתבעת מאשרת, שלאחר תקופת מה הגיע התובע לביקורת אצל אופטומיטריסטית מוסמכת של הנתבעת ובפניה טען התובע שהוא סובל מסנוור ומלחץ באפו.

באותו מעמד, חזרה הנתבעת וטענה בפניו, שמלכתחילה לא הזמין התובע עדשות עם ציפוי ובאותו מעמד אף ליטשה את "האפונים" של המשקפיים לשביעות רצונו של התובע.

משהמשיך התובע להגיע לנתבעת ולהלין שאור השמש מסנוור אותו, העבירה הנתבעת את העדשות לציפוי אצל חברת אופטיפלסט. הנתבעת מדגישה, שהיא עשתה כן מתוך רצון טוב ולפנים משורת הדין.

לאחר הציפוי הוחזרו המשקפיים לתובע והוא היה שבע רצון ובא על סיפוקו המלא וביום 24.10.07 אף חזר אליה וקנה זוג משקפיים נוסף במחיר של ₪6,200.

לאחר הזמנת המשקפיים הנוספים, טען התובע שמגיע לו פיצוי מהנתבעת על הלך העניינים הקשורים למשקפיים הראשונים וביקש לקבל כפיצוי את המשקפיים השניים ללא תמורה.

מאחר ודרישת התובע הייתה מחוסרת יסוד, סירבה הנתבעת להיעתר לדרישתו, אך לפנים משורת הדין הציעה לו הנתבעת לשלם עבור המשקפיים הנוספים סך 1,000 ₪.

התובע סרב לקבל ההצעה ואיים לתבוע אם לא יקבל את הזוג השני בחינם ואכן הוגשה תביעה זו להייב את הנתבעת לשלם לו סכום כולל של 5,000 ₪, כאמור לעיל.

2. הדיון הראשון בתיק זה נקבע ליום 29.7.08 (בתקופת הפגרה) ומאחר והנתבעת לא התייצבה, זכה התובע בפסק דין על מלוא סכום התביעה וכן הוצאות משפט על סך 350 ₪ – פס"ד שניתן על ידי כב' השופטת הלית סילש.

בתאריך 28.8.08 (עדיין בתקופת הפגרה) הגישה הנתבעת בקשה לביטול פסק הדין ולאחר ששמעתי את הצדדים ולאחר שעיינתי בבקשה לביטול, בתגובתו בכתב של התובע ובעיקר בכתב ההגנה, הגעתי למסקנה שכתב ההגנה אכן מגלה הגנה ושיש ליתן לנתבעת את יומה בבית המשפט ולכן בוטל פסק הדין.

3. א. התובע מעלה שתי טענות עיקריות בכתב התביעה: הראשונה היא: שינוי בעצם

ההזמנה, קרי התובע הזמין משקפיים מסוג מולטיפוקל נגד שמש ונגד סנוור ואילו הנתבעת טוענת שהתובע ידע שמדובר במשקפיים ללא ציפוי כנגד סנוור מהשמש והשנייה היא: חוסר התאמה וקושי להסתגל מבחינה פיזית ואופטית.

לטענה זו משיבה הנתבעת וטוענת, שכעבור תקופה הסתגל התובע למשקפיים ואף הגיע לביקורת.

התובע מציין בתביעתו את הבדיקות שעבר אצל אופטומיטריסטים שונים, אך התובע לא המציא אף מסמך המוכיח, שאכן עבר בדיקות אלה ומה היו תוצאות הבדיקה.

התובע אף עבר בדיקה אצל רופא עיניים בקופת חולים "רמז", ברם גם משם לא הביא כל מסמך המוכיח שאכן ביקר שם, או שנבדק ומה תוצאות הבדיקה.

בתביעה המוגשת לבית המשפט וכאשר התובע הינו בבחינת המוציא מחברו, עליו להוכיח את תביעתו ואילו במקרה זה לא הוכיח התובע עריכת כל בדיקה נוספת מעבר לזו שעבר אצל הנתבעת.

אמנם התובע מציין, שהאופטומטריסטים שערכו לו הבדיקות לא רצו לתת לו חוות דעת משום שלא רצו להתעמת עם הנתבעת, אך לא רק חוות דעת לא המציא, אלא גם לא המציא אישור שאכן ביקר במקומות המוזכרים על ידו.

לפיכך ובאין הוכחות לטענותיו של התובע היה עלי לדחות את תביעתו. עם זאת, אני מאמין לתובע כי הזמין משקפיים מסוג מולטיפוקל נגד שמש ונגד סנוור ושילם תמורתם סך 2,800 ₪, כאשר בפועל לא סופקו לו משקפיים נגד שמש ונגד סנוור. טענה זו באה לידי ביטוי גם בהתכתבויות בין התובע ובין הנתבעת בהם ביקש התובע לבטל את העסקה.

אמנם הנתבעת טוענת, שמלכתחילה לא הזמין התובע משקפיים נגד שמש ונגד סנוור, אך הנתבעת לא הוכיחה שהסך של 2,800 ₪ ששילם התובע לא מהווה תמורה עבור משקפיים כפי שהזמין התובע ולא כטענת הנתבעת: משקפיים ללא הגנה מפני השמש ונגד סנוור. הנתבעת הייתה צריכה להוכיח לבית המשפט, על ידי הצגת מחירים, שאילו היה התובע מזמין משקפיים נגד שמש ונגד סנוור, היה מחיר המשקפיים שונה, קרי יותר יקר, מאשר הסכום שהוא שילם בפועל.

מאחר והנתבעת לא הוכיחה פריט זה, הרי רק בשל עובדה זו החלטתי לקבל טענת התובע בדבר הזמנת משקפיים כפי שהוא ציין בכתב התביעה.

באשר לחוסר הסתגלות, מקבל אנוכי את טענת הנתבעת שהוסבר לתובע, שנדרשת תקופת הסתגלות ומה שצפוי לתובע במהלך ההסתגלות ולכן לא הוכיח התובע כי חוסר ההסתגלות נובעת מכך שהמשקפיים לא היו נגד שמש ונגד סנוור. לכן, אני דוחה טענה זו.

ב. לאור האמור לעיל, מאחר והתובע לא קיבל את המשקפיים, כפי שהזמין ומאחר והתובע מציין שאין הוא יכול להשתמש בהם ורכש משקפיים אחרים, אני מחליט לבטל את עסקת המשקפיים ומחייב את הנתבעת לשלם לתובע את הסך של 2,800 ₪ ובתמורה לכך ישיב התובע לנתבעת את המשקפיים שרכש בסכום זה. ביטול העסקה, השבת הסכום הנ"ל והחזרת המשקפיים, כאמור, יתבצע תוך 21 ימים מיום מתן פסק הדין. הסך של 2,800 ₪ ישא ריבית והפרשי הצמדה מיום הגשת התביעה – 4.3.08 ועד התשלום בפועל.

ג. מאחר והתובע לא הוכיח את ביקוריו הרבים (40 פעמים?!) אצל הנתבעת ומאחר והתובע לא הוכיח את ביקוריו אצל האופטומטריסטים והיות ועולה מכתבי הטענות שהנתבעת נתנה לתובע השירות הסביר ואף הציעה לו הצעות – לפנים משורת הדין – לסיים ההליך מחוץ לכתלי בית המשפט והתובע לא הסכים לכך, לא מצאתי שיש להעניק לתובע את הסכום שתבע מהנתבעת כפיצוי בגין סבל ועגמת נפש. לכן, אני דוחה את התביעה בכל הנוגע לסכום של 2,200 ₪.

ד. עם זאת, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע הוצאות משפט בסך 300 ₪

בצירוף ריבית והפרשי הצמדה כחוק מהיום ועד התשלום בפועל.

ניתן היום כ"ד בכסלו, תשס"ט (21 בדצמבר 2008) בהעדר הצדדים.
המזכירות תעביר העתק פס"ד לכ"א מהצדדים.

ברק גדעון - שופט